

Editorial

Od Redakcji

Prof. Andrzej Kwolek

Dear Readers

High morbidity related to cerebral strokes, despite of a progress in its complex treatment, still is an important medical problem. Assessment of results of rehabilitation and pharmacotherapy, including locomotion of patients after cerebral stroke, has become a significant issue.

Functionally effective gait univocally defines possibilities of a person in relation to independent life, including vocational activity. In group of 50 patients with stroke-related hemiparesis, in a late period after cerebral stroke, the influence of hospital-based rehabilitation on time parameters of gait: velocity, gait phase time, and velocity of stance phase was assessed. The 10-meter walking test was performed. Statistically significant improvement in all measured parameters of gait was found.

The gait velocity is a useful measure which enables the assessment of re-education of gait in patients with hemiparesis in a late period after the cerebral stroke. In a review paper, a pathological pattern of gait in persons after cerebral stroke was presented. The hemiparetic gait is characterised by a significant asymmetry of gait phase time, step length, limb load, and especially the healthy leg being overloaded. Among gait assessment methods there are clinical – depending on description of gait in relation to its correct pattern, and quantitative methods which allow for an objective measure of selected parameters and phases of gait.

The highly dynamic process of ageing of the European population and constant increase in life expectancy, raise a challenge aimed at improvement of functional efficiency and prolonged time of full independence of the elderly. In a group of 200 randomly selected people living in Rzeszow (south-east Poland), aged between 50 and 80 years, a differences in mobility, static/dynamic balance as well as the risk of bone fractures between people aged

Drodzy Czytelnicy

Utrzymująca się nadal wysoka zapadalność na udar mózgu, pomimo postępu w kompleksowym leczeniu, ciągle stanowi duży problem. Istotną staje się ocena efektów prowadzonej łącznie z farmakoterapią rehabilitacji, a w tym lokomocji osób po udarze. Wydolny funkcjonalnie chód jednoznacznie definiuje możliwości człowieka do samodzielnego życia, nawet z podjęciem aktywności zawodowej. W grupie 50 pacjentów z niedowładem połowicznym w okresie późnym po udarze mózgu, analizowano wpływ rehabilitacji szpitalnej z wykorzystaniem bieżni ruchomej na czasowe parametry chodu: prędkość, prędkości cyklu chodu oraz prędkości fazy przenoszenia. Wykonano też test chodu na dystansie 10 m. Stwierdzono istotną statystycznie poprawę dla wszystkich badanych parametrów. Prędkość chodu jest przydatnym narzędziem umożliwiającym ocenę efektów reedukacji chodu pacjentów z niedowładem połowicznym w okresie późnym po udarze mózgu. W pracy poglądowej przedstawiono patologiczny wzorec chodu u osób po udarze mózgu. Chód hemiparetyczny cechuje się znaczną asymetrią czasu trwania faz chodu, długości kroku, obciążania kończyn i przeważnie występującym przeciążaniem kończyny zdrowej. W ocenie chodu stosuje się metody kliniczne polegające na opisie chodu w odniesieniu do wzorca chodu prawidłowego oraz metody ilościowe, pozwalające na obiektywne pomiary wybranych parametrów i faz chodu.

Obserwowany w Europie postępujący proces starzenia się ludności i stałego zwiększania średniej długości życia stawia wyzwanie poprawienia sprawności funkcjonalnej i wydłużenia czasu życia osób starszych w pełnej niezależności. W grupie 200 losowo wybranych osób – mieszkańców Rzeszowa (południowo-wschodni region Polski), w wieku 50–80 lat oceniono różnice w zakresie mobilności, równowagi statycznej i dynamicznej oraz ryzyko złamania kości pomiędzy osobami w wieku 50–65 lat a osobami starszymi w wieku 66–80 lat. Stwierdzono, że wraz z wiekiem istotnie wzrasta częstość zaburzeń równowagi dynamicznej, mobilności oraz ryzyko złamania kości. Autorzy konkludują, że niezbędne jest podjęcie działań profilaktycznych w grupie osób starszych w celu

50 to 65 years and the elderly aged 66 to 80 years were assessed. It was found that, with age, the frequency of dynamic balance and mobility disorder, and the risk of bone fractures significantly increases. The authors conclude that it is necessary to take prevention actions among a group of elderly people aimed at improvement of functional efficiency and balance, thereby reducing the risk of fractures.

Development of societies has changed the human life style from active to passive one and, according to many authors, it is a risk factor for development of spinal pain syndromes. With the use of original "kyphotic index", 372 persons living and working in the Silesian region were examined. It was found that they automatically take a kyphotic sitting position, and this habit is carried over into standing position. The authors argue that the kyphotic sitting position is a risk factor for spinal pain syndromes, and "kyphotic index" might be a useful tool in a further studies.

An epidemic of obesity is now one of the biggest problems of contemporary medicine. In a pilot study, 200 kindergarten children from the Subcarpathian region, aged 3 to 6 years, including 87 boys and 113 girls, were examined in relation to assessment of influence of selected perinatal and environmental factors on prevalence of overweight and obesity. Index of body mass was calculated, and overweight and obesity were determined on the basis of criteria developed by the International Obesity Task Force. It was found that the maternal BMI and the birth body length in boys are the factors that significantly increase the risk of obesity among children aged 3–6 years.

I wish you a pleasant reading,

Andrzej Kwolek

poprawy sprawności funkcjonalnej i równowagi, a przez to zmniejszenia ryzyka złamań.

Rozwój społeczeństw zmienił tryb życia człowieka z aktywnego na pasywny, co zdaniem wielu autorów stanowi czynnik ryzyka występowania zespołów bólowych kręgosłupa. Za pomocą autorskiego „wskaźnika kyfotyzacji” zbadano 372 osoby mieszkające i pracujące zawodowo w województwie śląskim. Stwierdzono, że badane osoby przyjmują automatycznie kyfotyczną pozycję siedzącą i ten nawyk postawy przenoszą do pozycji stojącej. Autorzy uważają, że kyfotyczna pozycja siedząca stanowi czynnik ryzyka występowania zespołów bólowych kręgosłupa, a „wskaźnik kyfotyzacji” może być przydatnym narzędziem w dalszych badaniach.

Epidemia otyłości, jest jednym z największych problemów współczesnej medycyny. Jest to również problem socjalny i ekonomiczny. W pilotażowej pracy zbadano grupę 200 dzieci w wieku przedszkolnym w województwie podkarpackim (wiek 3–6 lat), w tym 87 chłopców i 113 dziewczynek, pod kątem określenia wpływu wybranych czynników okołoporodowych i środowiskowych na występowanie nadwagi i otyłości. Obliczono wskaźnik masy ciała, a nadwagę i otyłość określono na podstawie kryteriów International Obesity Task Force. Stwierdzono, że czynnikiem znamienne zwiększającym ryzyko otyłości wśród dzieci w wieku 3–6 lat jest wskaźnik BMI matki, a u chłopców czynnikiem zwiększającym ryzyko jest urodzeniowa długość ciała.

Życzę przyjemnej lektury,

Andrzej Kwolek